

& Balado de l' prizono Reading:

< Rekante 26 el 59 batoj por strofo, entute 3717 paŝoj dum 42 minutoj. Verkis Oscar Wilde "In Memoriam C. T. W., kavaleriano en Reĝina kavaleria Gvardio Obiit en Prizono de Ŝia Reĝina Moŝto, Reading, Berkshire, 7. julio 1896". Tradukis L. N. M. Newell (Angla antologio II, Londono 1987). Komponis kaj rekantaĵon verkis Martin Strid (2015). Klarigoj (*): '12 Sada, ĝuanta la doloron de alia, volupte kruela (el la nomo de la markizo de Sade). '15 Kajafaso, ĉefpastro kiu akuzis Jesuon je herezo. '17 Anodino = Ĉio, kio malpliigas doloron, ĉu fizikan ĉu moralan.>

(#Melodio:

<1,5:59> /(

La LaTi dore mido La La;La So SolLa Tido La a);× do dore mido reTi La La;La So SolLa Tido La a;

(#Rekantaĵe: (do dore mifa mire TiTi; do doLa TiSo LaFa MiMi);× La LaTi doTi La La a)

)×63)+

(&Strofoj:

,& Unua parto:

'1 /Ne portis li skarlatan jakon, ; ĉar ruĝa2s sang' kaj vin', ; kun sang' kaj vino sur la manoj ; oni surprizis lin ; ĉe l' lito de la povrulino: ; murditaS2 amatin'.

(×: **Dancu kviete, vivo bonas ; kaj ĉiu tago lumon donas ; ĉar naskis niaj nin patrinoj ; ploris ni en iliaj sinoj. ; Ĉiujn atingos morto.**)

'2 Inter juĝotoj li promenis, ; vestiĝis li humile; sport-ĉapon portis li kaj ŝajne, ; li paŝis kor-trankvile; sed hom' neniam alrigardis ; la tagon pli sopire.

'3 Neniam hom' pli triste gvatis ; el sia kor-malhelo ; la bluan tendon, kiun nomas ; la prizonan' ĉielo, ; kaj ĉiun nubon, kiu drivis ; per bril-argenta velo.

'4 Mi marŝis kun la turmentatoj ; en rond' de malespero, ; kaj min demandis, kia kulpo ; lin tenas en karcerio, ; sed tiam dorse voĉo flustris, ; "Li dancos sur aero."

'5 Aĥ, Kristo! tia penso ŝajnis ; ŝanceli prizon-muron, ; kiel flama kask', ĉielo premis ; al mia kapo brulon; sed eĉ en pens-infer', la propran ; ne sentis mi torturon.

'6 Mi sciis nur, ke hastapaŝe ; pri hanta pens' li revas, ; kaj kial li al kruda lumo ; rigardon tristan levas: ; li murdis la amatan kozon, ; kaj tial morti devas.

'7 Sed ĉiu murdas la amatan - ; ne dubu ties pravon, ; iuj per ekrigard' amara, ; aliaj falsas raron, ; timulo faras ĝin per kiso, ; bravulo uzas glavon.

'8 En jun' la amatan murdas iuj, ; aŭ kun senila ploro; strangolas jen la man' volupta, ; kaj jen la man' de l' oro: ; ponardon uzas la teneraj, ; ĉar pasas tuj doloro.

'9 Tro amas iuj, aŭ tro kurte, ; aĉetas aŭ forvendas; mortigas iuj kun larmado, ; aliaj ne lamentas: ; ĉar amon murdas ĉiu viro - ; sed ĉiu vir' ne pendas.

'10 Ne trafas lin la malnobla morto ; en sombra sort-mateno, ; nek kovras la vizaĝon tuko, ; ne premas pend-rimeno, ; nek falas li pied-antaŭe ; tra planko al malpleno.

'11 Maten-krepuske lin ne vekas ; tim-formoj apud lito, ; ŝerif' minaca, pastr' en stolo, ; tremanta pro ekscito, ; kaj Prizonestro palvizaĝa ; pro l' sorto de Damnitio.

'12 Li ne leviĝas haste, nek ; en honta vest' paradas, ; dum kuracist' kun sada* buŝo ; ĉiun nerv-tremon gvatas, ; kun poŝ-horloĝ' kies tiktako ; sur kor-amboso batas.

'13 Ne konas li soifon naŭzan, ; kiu la gorĝon polvas, ; ĝis pendigist' kun pezaj gantoj ; kaŝvenas, kaj lin volvas ; per tri rimenoj, kaj por ĉiam ; lin de l' soif' absolvias.

'14 Ne aŭdas li Sepultajn Preĝojn ; stare kun kap' klinita, ; kaj dum dolore neas morton ; lia terur' spirita, ; ne vidas sian ĉerkon ire ; al la barako hida.

'15 Ne suprenagas li tra vitro ; al la sunluma paco; nek preĝas per argilaj lipoj ; por agoni-forpaso; ne tuŝas la tremantan vangon ; la kis' de Kajafaso*.

,& Dua parto:

'16 Promenis li dum ses semajnoj ; vestiĝis li humile; sport-ĉapon portis li, kaj ŝajne ; li paŝis kor-trankvile; sed hom' neniam alrigardis ; la tagon pli sopire.

'17 Li ne marasme tordis manojn, ; nek ploris vivo-finon, ; sed trinkis la aeron kvazaŭ ; sanigan anodino*; tra malfermita buŝ' li trinkis ; la sunon kvazaŭ vinon!

'18 En rond' alia turmentataj ; ni marŝis sen espero, ; forgesse ĉu nin ĉenas granda ; aŭ eta kulp-afero, ; kun stulta miro pri la viro ; danconta sur aero.

'19 Kun vid-esploro kaj angoro ; ni gvatis ĉiutage; ĉu saman vojon iros ĉiu, ; demandis ni image; ; Ĉar blinda, al infer' timinda, ; l' animo iros vage.

'20 Mi kun juĝotoj ne plu vidis ; lin morte apatian, ; ĉar jam okupis li juĝate ; la benkon pilorian; kaj en ĉi dolĉa mond' mi vidis ; ne plu vizaĝon lian.

'21 Kiel en ŝtorm-pere' du ŝipoj, ; ni pase nin renkontis, ; sen vanaj vortoj preterdrivis, ; neniam signon montris, ; ĉar ne kuniĝis ni dum nokto, ; sed en la tago hontis.

'22 Prizonaj muroj nin ĉirkaŭis ; parioj en ekzilo; el sia kor' la hom' nin pelis, ; kaj Di' el grac-azilo; pro Pek-plenumo, fera puno ; nin tenis en kaptilo.

,& Tria parto:

'23 En la prizona korta ŝtona ; gutas la alta muro; li tien iris, aeron spiris ; sub la ĉiel-obskuro; ĉe flank' gardistoj marŝis, ke ; ne perdu lin la ŝnuro.

'24 Aŭ se li sidis, tiuj gvatis ; lian angor-obsedon; kaj gvatis se li staris plure, ; aŭ kaŭre preĝis pledon; gvatante, ke li mem ne rabu ; al eŝafod' la predon.

'25 Li fumis, kaj bieron trinkis, ; ĉiutage laŭ kutimo; animo lia estis firma, ; en ĝi ne estis timo; li diris, ke li ĝojas vidi ; pendigon en proksimo.

'26 Sed ne kuraĝis la Gardistoj ; komenti tiun haston. ; Ĉar kiu la gardistan sorton ; ricevis kiel taskon, ; la buŝon ŝlosas, kaj li faras ; el la vizaĝo maskon.

'27 Ni flustre grumblis dum ni stumblis ; en la Pajac-Parado! ; Al ni egalas: ni lojalis ; al la Satan-Brigado: ; Piedoj plumbaj, haroj stumpaj - ; jen gaja maskerado.

'28 Disŝire gudroŝnuro kaŭzis ; sub ungoj sangoŝvelojn; ni frotis ŝrankojn, skrapis stangojn, ; kaj brosis la kahelojn; ni ŝmiris sapon sur plank-trabon, ; frapante la sitelojn.

'29 Ni sakojn stebis, kaj martele ; la rokojn ni dissplitis; ni ladon bekis, himnojn blekis, ; kaj sur paŝ-rado ŝvitis; sed en la kor' de ĉiu homo ; silente Tim' insidis.

'30 Silente: ĉiu tag' forrampis ; kiel algpeza hulo; forgesis faton senkompatan ; fripon' kaj malsaĝulo; ĝis foje ni ekvidis tombon ; gapantan sub okulo.

'31 Ĉiu animo gvatis Damnon, ; Hororon kaj Mort-Ombreon; kun sak' la pendigist' enpaŝis ; la nigran katakombon; kaj ĉiu tremis ŝtelirante ; en numeritan tombon.

'32 Ĉi-nokte la senhomajn halojn ; plenigis terurantoj; kvazaŭ fantom', tra l' fera dom', ; paŝis silentaj plandoj; gvatis vizaĝoj al la kaĝoj, ; apud fenestro-randoj.

'33 Dorm' foras kiam viroj ploras, ; kiuj neniam ploris; stultulo kaj fripon', vigladon ; senfinan ni deĵoris; tra ĉiu cerb' kaj trema nerv' ; ties Timego boris.

'34 Aĥ ve! terure estis kiam ; ni ties kulpon pentis! ; Ni funde en la koro vunde ; de l' Pek' la glavon sentis; pro sango sur alies mano ; larmbrule ni lamentis.

'35 Al ĉiu pordo la Gardistoj ; en feltaj ŝuoj iris; kun tim' mistera pri l' mizera ; figur' preĝanta miris, ; pri homoj kiuj en paseo ; neniam preĝon diris.

'36 Matena vento ve-suspiris, ; sed daŭris la mallumo; post lanta ŝpino de l' destino ; sin teksis sort-plenumo; kun preĝo-fino venis timo ; pri l' Juĝo de la Suno.

'37 Mi vidis fine ombrajn stangojn ; fariĝi krad' vitrala; ĝi glitis ombre super lito, ; trans kalka muro pala; kaj ie en la mond', mi sciis, ; ruĝas l' aŭror' fatala.

'38 Je l' sesa puris la karceroj, ; je l' sepa fuĝis sono; sed siblo de flugila vibro ; ŝvebis tra la prizono; eniris kaj glacie spiris ; anĝel' kun mort-ordono.

'39 Ne sur ĉevalo lunoblanka, nek en purpura robo: ; nur ŝnuron kaj la fal-tabulon ; bezonas eŝafodo; sekrete, la Harold' kviete ; venis kun honta nodo.

'40 La okan horon ni atendis; ni sentis tremon ŝvitan; ĉar ok-sonoro, Fata horo, ; damnas la malbenitan; por la plej bona kaj malbona ; Fat uzas nodon glitan.

'41 Nenion povis ni krom streĉe ; atendi por aŭguro; ni restis side, ŝton-rigide, ; kvazaŭ sur sol-insulo; sed ĉies koro batis peze, ; frapante sur tamburo.

'42 Kor-sprona, la horloĝ' prizona ; vibrigis la aeron; de l' Pek-armeo voĉis veo ; senpovan malesperon, ; kiel ve-krias en soleco ; leprul' la kor-mizeron.

'43 Kaj kiel en kristal' de sonĝo ; aperas hida sceno, ; ni vidas, ke de l' trabo pendas ; grasa kanab-rimeno, ; kaj aŭdas gorĝon kriĉi preĝon ; sub la strangola premo.

'44 La ve-angoron kaj doloron ; dum li amare krias, ; la tim-eksciton, sangan ŝviton, ; plej funde mi konscias, ; ĉar kiu vivon plure vivas ; plurfoje agonias.

, & Kvara parto:

'45 Sen la Diservo pasas tago : en kiu homo mortas; la Pastro palas, ĉar angoro ; al li la koron tordas, ; aŭ io honta en l' okulo ; mesaĝon mornan portas.

'46 Tagmeze sonorilo sonis ; por iri al l' ekstero; gardistoj ŝlosil'tinte lasis ; ĉiun el la karcero; ni marŝis laŭ ŝtuparo fera, ; ĉiu el Sol-Infero.

'47 Ni marŝis en la dolĉa vento ; de dio, maltrankvile; pro tim' vizaĝ' aspektis blanke, ; alia jen argile; neniam homoj alrigardis ; la tagon pli sopire.

'48 Neniam hom' pli triste gvatis ; el sia kor-mizero ; la bluan tendon - la ĉielon ; de l' anoj de karcero, ; kaj la senzorgajn nubojn, kiuj ; fordrivis en libero.

'49 Sed iuj kun klinita kapo ; meditis pri l' postulo, ; ke male devus morti, ili, ; se justas la kalkulo: ; nur pri vivul' li murde kulpis, ; sed ili - pri mortulo.

'50 Repeko al sufero vekas ; la mort-animon flame, ; Ĝin tiras el mort-tukoj kaj ; revundas ĝin profane, ; kaj igas ĝin torente sangi, ; kaj ĝi resangas vane.

'51 Fantastaj vestoj honte signis ; nian pajac-kohorton; silente, morne, ni rondiris ; la glit-asfaltan korton; silente, morne, ni rondiris ; neniu flustris vorton.

'52 Silente, morne, ni rondiris; tra ĉiu kavo mensa ; blovis memor' pri hidaj kozoĵ ; kiel tempest' potenca; Horor' nin frontis, kaj Teruro ; postrampis, pacienca.

'53 Fiere marŝis la Gardistoj, ; kaj gardis nin en rotoj, ; tre elegante, ĉar vestitaj ; en la dimanĉ-kulotoj; sed la faritan taskon montris ; brulkalko sur la botoj.

'54 Kie antaŭe tomb' oscedis, ; nenia tombo restis; apud la hida mur' nur koto ; kaj sablo ĝin atestis, ; kaj amaseto da brulkalko ; nun la mortinton vestis.

'55 Ĉar tiu havas veston, kian ; ne volus la plej vanta; en tombo sur prizona korto, ; nuda, do pli malsankta, ; li kuŝas kun pied-katenoj ; en mort-kitel' flamanta.

'56 Tri jarojn kreskos nek radiko ; nek sem' en ter' apuda; tri jarojn restos ĝi sterila, ; senbena lok', kaj nuda; kaj frontos al ĉiel' miranta ; sen eĉ riproĉo muta.

'57 Kvazaŭ el koro de murdinto ; kreskus venena sproso! ; Ne vere! Dia tero benas ; ekster la hom-supozo; ruĝe la ruĝa kaj pli blanke ; florus la blanka rozo.

'58 El lia buŝo rozo ruĝa! ; El kor', blankroza krono! ; Malkaŝas Kristo sian volon ; strange al nia kono, ; kaj antaŭ granda Pap' burĝonis ; seka pilgrim-bastono.

'59 Nek ruĝa roz' nek blanka rajtas ; parfumi la aeron; al ni silikon oni donas, ; potpecon kaj ŝtoneron, ; ĉar eble floroj al simplulo ; venkus eĉ malesperon.

'60 Neniam blanka roz' aŭ ruĝa ; kovros tenerpetale ; la sablan teron, kiu nudas ; apud la mur' novale, ; por signi, ke la Filo mortis ; por ĉiu hom' egale.

'61 Li havos pacon, ĉi tristulo, ; aŭ jam en pac' rifuĝas; post la turment', ne plu Teruron ; en taga lum' li fuĝas, ; ĉar mankas Sun' kaj Luno kie ; en ter-obskur' li kuŝas.

'62 Ĉe l' senhonora tomb' la Pastro ; por preĝi ne sin ĝenis, ; nek signis per beata Kruco, ; ke Krist' pekintojn benis; tamen por savi tiajn homojn ; Kristo sur teron venis.

'63 En paco: li nur pasis kie ; la Vivo-lim'
tenebras; pro li la ritojn de kompatato ; larm' de
fremdul' celebras, ; lin ploras la pario, kaj ;
ĉiam pari' funebras.)